Διμέτωπος αγών (Απόστολος Παπαδημητρίου)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 9 Φεβρουαρίου, 2016

Η αυτοκρατορία της Ρωμανίας, το όνομα της οποίας στρέβλωσαν οι Φράγκοι μετά την άλωση της βασιλεύουσας Πόλης, υπήρξε η πλέον μακρόβια αυτοκρατορία παρά το ότι είχε να αντιπαλέψει με τα στίφη των βαρβάρων που επέλαυναν από την Ανατολή, ενώ συγχρόνως δεχόταν τα πισώπλατα μαχαιρώματα της αχάριστης Δύσης, στην οποία είχαν κυριαρχήσει οι Φράγκοι. Κύλισαν αιώνες από τότε. Ο ελληνισμός δοκιμάστηκε από μακραίωνη δουλεία υπό τον Τούρκο κατακτητή, για να αναστηθεί και πάλι μετά από ποταμούς αιμάτων και την παρέμβαση της Δύσης, η οποία προς εξυπηρέτηση των συμφερόντων της έλαβε την τελική απόφαση (ναυμαχία του Ναυαρίνου).
Το νεοελληνικό κράτος δομήθηκε με βάση τα πρότυπα των άλλων της δυτικής Ευρώπης. Τα δυτικά ιδεολογήματα εισήλθαν στην εκπαίδευσή μας με την ολοπρόθυμη διάθεση των πολιτικών και των δυτικοσπουδασμένων, που ήλθαν με το όνειρο να «ξεστραβώσουν» τον λαό μας και να τον απαλλάξουν από τις δεισιδαιμονίες του, εννοώντας ως τέτοιες την ορθόδοξη πίστη του. Στα πλαίσια του σχεδίου εκδυτικισμού της χώρας επιχειρήθηκε η απαξίωση της Ρωμανίας και η τερατώδης σύνδεση του νέου ελληνισμού με τον ομφάλιο λώρο της αρχαιότητας. Στις ημέρες μας πλείστοι όσοι του ακαδημαϊκού χώρου ωρύονται κατά της συνέχειας του ελληνισμού και διακηρύσσουν ότι οι ξένοι μας είπαν ποιοι είμαστε, γιατί κατά την περίοδο της «βάρβαρης» δουλείας 1500 χρόνων, βυζαντινής (φρίξον ήλιε) και τουρκικής είχαμε απολέσει πλήρως την εθνική συνείδηση!

Το ελληνικό προτεκτοράτο, δεμένο στο άρμα της Δύσης, σύρθηκε ως λάφυρο θριάμβου χωρίς εν πολλοίς οι Νεοέλληνες να θρηνούν για τη νέα συμφορά που τους βρήκε. Απεναντίας οι δοτοί κυβερνώντες καλούσαν τον λαό να πανηγυρίζει κάθε νέα «επιτυχία», που μας έφερνε πιο κοντά στις προηγμένες χώρες της Δύσης (ένταξη στο ΝΑΤΟ, στην ΕΟΚ, στην ΕΕ, στην ΟΝΕ). Τώρα πλέον οι θέλοντες να είναι πολίτες και όχι ιδιώτες (με την αρχαιοελληνική έννοια των όρων) οφείλουν να αρχίσουν να αμφισβητούν τα ιδεολογήματα, που εξέθρεψαν γενιές, και να θέτουν ερωτήματα. Τα προσωπεία έχουν πέσει και έχει αποκαλυφθεί πλήρως το πρόσωπο των «φίλων», «συμμάχων» και «εταίρων» μας δυτικών!

Διμέτωπο αγώνα διεξάγει και σήμερα ο ελληνισμός. Αυτή τη φορά όμως δεν αποκρούει τους βαρβάρους, οι οποίοι κατευθύνονται προς τη Δύση με την ελπίδα της επιβίωσης (Ο όρος βάρβαρος δεν χρησιμοποιείται με τη νεοελληνική έννοιά του, αλλά με την άλλη του μετόχου διαφορετικού πολιτισμού). Απεναντίας περισώζει αυτούς με

πολλές τις οικονομικές ζημίες: Κόστος οικονομικό διάσωσης, περισυλλογής, παροχής των αναγκαίων για την επιβίωση, περίθαλψης, διατροφής και προσωρινής, έως τώρα, και μάλλον οριστικής προσεχώς εγκατάστασης. Σε 600.000.000 € εκτιμά η Τράπεζα της Ελλάδος τη δαπάνη για τη συμπαράσταση προς τους πρόσφυγες κατά το 2016. Ασφαλώς στο ποσόν δεν περιλαμβάνεται η αξία της ανθρωπιστικής βοήθειας του λαού μας, κυρίως των νησιωτών, και διαφόρων οργανώσεων. Η πατρίδα μας αποκομίζει έναντι της επιβάρυνσης αυτής σημαντικό ηθικό όφελος: Η ιστορία θα γράψει ότι κατά την εποχή του απανθρωπισμού οι Έλληνες, στη μεγάλη τους πλειοψηφία, έσκυψαν επάνω από τον πληγωμένο πλησίον τους, όπως ο καλός Σαμαρείτης του Ευαγγελίου.

Το άλλο μέτωπο το έχει ανοίξει η Δύση. Βέβαια όχι χωρίς τη βοήθεια που της προσέφεραν τέκνα της Ελλάδος, που αρνήθηκαν την πατρίδα τους, «*δια μίαν δολεράν καλημέραν των πρέσβεγων των ανθρωποφάγων*», κατά τον Μακρυγιάννη. Η ιστορία επαναλαμβάνεται. Θα κατόρθωναν οι «σταυροφόροι» να εκπορθήσουν την Πόλη, αν δεν τους οδηγούσε εκεί ο Αλέξιος Άγγελος, προκειμένου να αποκαταστήσουν εκείνοι στον αυτοκρατορικό θρόνο τον ανατραπέντα πατέρα του; Έτσι και οι σύγχρονοι ορεγόμενοι την εξουσία, την εξασφαλίζουν υπογράφοντες μνημόνια παράδοσης της Ελλάδος! Ασφαλώς και σήμερα, όπως και τότε, οι δυτικοί επωφελούνται από την παρακμή, η οποία είναι έκδηλη σε όλες τις εκφάνσεις του ιδιωτικού και δημοσίου βίου. Αφού λοιπόν **μας κολάκεψαν** αποακαλώντας μας ισότιμα μέλη της μεγάλης ευρωπαϊκής οικογένειας, αφού μας πρόσφεραν απλόχερα τα **δάνεια του εκμαυλισμού μας** με επιτόκιο ληστρικό, προκειμένου να αγοράζουμε τα προϊόντα τους και να αναλαμβάνουν την κατασκευή μεγάλων έργων οι εταιρείες τους, τώρα ζητούν πίσω αυτά που αδυνατούμε να επιστρέψουμε. Και ήταν εξ αρχής εν γνώσει τους ότι θα ερχόταν κάποια στιγμή, που θα ήταν πλέον αδύνατη η αποπληρωμή. Και όπως τότε ο Αλέξιος Άγγελος δεν εκπλήρωσε τα υποσχεθέντα, γι’ αυτό και οι «σταυροφόροι» πολιόρκησαν, κατέλαβαν και ρήμαξαν τη βασιλεύουσα, έτσι και σήμερα στην αδυναμία των ασκούντων την εξουσία να αποκριθούν στις υποχρεώσεις τους, οι «εταίροι» μας απαιτούν την άνευ όρων παράδοση της πατρίδας μας σε διευθυντήριο, το οποίο θα ασκεί στην πραγματικότητα την εξουσία, ενώ η Βουλή των Ελλήνων θα επικυρώνει τις ιταμές απαιτήσεις των αθλίων δανειστών, στην υπηρεσία των οποίων έχουν τεθεί οι «εταίροι» μας.

Σαν να μην έφθανε αυτό, οι «εταίροι» μας, που δεν λογαριάζουν τους «βαρβάρους» σαν κάποια λύση στον θλιβερότατο ξεπεσμό τους, εκτοξεύουν παντοίες επικρίσεις σε βάρος μας για ανικανότητα φύλαξης των συνόρων, τα οποία τώρα θεωρούν ως σύνορα της ΕΕ, που όμως ανέχονται να τα παραβιάζουν διαρκώς προκλητικά οι Τούρκοι! Βέβαια άλλο θέλουν να ειπούν, αλλά δεν έχουν το σθένος, αυτοί οι αυτοπροβαλλόμενοι ως «προασπιστές» των πανανθρωπίνων ιδανικών. **Καλή φύλαξη των συνόρων γι’ αυτούς είναι η εγκατάλειψη των**

συμφοριασμένων στα παγωμένα νερά του Αιγαίου. Ένας πάντως τόλμησε να το ειπεί σε τράπεζα συσκέψεως. Ναι, στην ουσία **μας κατηγορούν, επειδή δεν τους αφήνουμε να πνιγούν**! Αυτό επιτάσσει το δικό τους ήθος, το ήθος των «πολιτισμένων». Το έχουν δείξει στο παρελθόν και μάλιστα σε βάρος μας. Ήταν τότε, Σεπτέμβριος του 1922, που οι συμφοριασμένοι Ρωμηοί της Μικρασίας «συνωστίζονταν» στην προκυμαία της Σμύρνης, ενώ επέλαυναν εναντίον τους οι άγριοι και αιμοσταγείς τσέτες. Η διαταγή των δυτικών επιτελείων προς τους πλοιάρχους ήταν ρητή: Ουδεμία περισυλλογή, αλλά, απεναντίας, απώθηση, εκείνων που θα προσέγγιζαν! Μόνο κάποια ιαπωνικά, παρά τον εκδυτικισμό των Ιαπώνων, διέσωσαν την τιμή των Σαμουράι! Το γεγονός έκανε τον Τζον Χόρτον, Αμερικανό πρόξενο στη Σμύρνη, να γράψει ότι αισθάνθηκε βαθειά ντροπή για το κατάντημα των ανθρώπων! Πρέπει να θέσουμε όμως το ερώτημα: **Μας φταίουν οι δυτικοί, που καιρός πλέον είναι να τους γνωρίσουμε, καθώς τα προσωπεία έπεσαν, όταν πλήθος Ελλήνων στην καταγωγή, αρνησιπάτριδων, εξακολουθούν να πασχίζουν να περάσουν στον λαό μας τα δυτικά ιδεολογήματα;**

Η Ελλάδα θα εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της στο ακέραιο, δηλώνουν οι αρμόδιοι της κυβέρνησης. Ο αρμόδιος της ΕΕ για το προσφυγικό, Έλληνας κι αυτός, συμπεριφέρεται σαν να μην τον συνδέει κάτι μ’ αυτόν τον τόπο. Ναι, έχουμε δεσμευθεί να στήσουμε τάχιστα τα hot spots, που απαιτούν από μας οι «εταίροι» μας, τώρα, που η αντίδραση μεγάλου τμήματος των λαών της Δύσης, επέβαλε την αναθεώρηση της πολιτικής των ανοικτών συνόρων: Αφού δεν τους αφήνετε να πνιγούν, κρατήστε τους! Όσο για την Τουρκία, έναν από τους πρωταγωνιστές του δράματος των λαών της Μέσης Ανατολής, την επιβραβεύουν όχι μόνο λεκτικά, αλλά και οικονομικά με βοήθεια, στην οποία καλείται να συμμετάσχει και η χώρα μας με 25.000.000 €! Χωρίς ίχνος ντροπής οι δυτικοί για το μακροχρόνιο έγκλημα του αιματοκυλίσματος της Μέσης Ανατολής, αλλά και χωρών πέραν αυτής, προς εξυπηρέτηση ωμών οικονομικών συμφερόντων, επιχείρησαν στην αρχή να δείξουν ανθρώπινο πρόσωπο. Έχαιραν για τη διάσωση κάποιων εκατοντάδων, όταν οι νεκροί των πολέμων εγγίζουν το εκατομμύριο! Και για τους πολέμους ουδείς λόγος! Στη συνέχεια ανέθεσαν στον Ούγγρο πρωθυπουργό, ο οποίος αυτοπροβάλλεται ως φορέας του χριστιανικού ήθους της Δύσης, να αντιδράσει πρώτος και να παραμένει ο πλέον επικριτικός της χώρας μας, συνεπικουρούμενος από εθνικιστές ηγέτες χωρών της Ανατολικής Ευρώπης, ορκισμένων εχθρών του κομμουνιστικού διεθνισμού (Ας το μελετήσουν οι δικοί μας αριστεροί και «αριστεροί»). Η Δύση είναι η μήτρα των διακρίσεων πάσης φύσεως: Κοινωνικών (τάξη ευγενών), φυλετικών (η υπερέχουσα άρεια φυλή και οι λοιποί), εθνικών (Deutschland űber alles), πολιτιστικών (φληναφήματα περί αξιών του δυτικού πολιτισμού)! **Στο μέτρο που εκδυτικιζόμαστε τους μιμούμαστε στις κακίες τους χωρίς, δυστυχώς, να τους μιμούμαστε και στα καλά τους**, που δεν είναι και λίγα. Έτσι υπάρχουν συμπατριώτες μας, που αυτές τις ημέρες διαμαρτύρονται για την εγκατάσταση καταυλισμών προσφύγων στην περιοχή τους. Ίσως όμως να έχουν και κάποιο δίκαιο,

αφού, όπως σε κάθε περίπτωση, η κυβέρνηση κατανέμει ανισομερώς τα βάρη στους πολίτες της χώρας. Το ίδιο άλλωστε δεν συμβαίνει και με τους αγρότες, που κλιμακώνουν τις κινητοποιήσεις τους, καθώς αντιλαμβάνονται ότι το προς ψήφιση νομοσχέδιο αποτελεί τη χαριστική βολή στην πρωτογενή παραγωγή της χώρας;

Άραγε περιμένουμε να έλθει η πείνα, να μας βοηθήσει να συνέλθουμε;

«ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ»